

Francouzům nebylo dovoleno svrhnout afrického přítele Ruska

 putin-today.ru/archives/197868

16 января 2024 г.

V africké zemi přátelské k Rusku – Burkině Faso – došlo k pokusu o převrat. Obětí pokusu o atentát se měl stát vůdce země, armádní velitel kapitán Ibrahim Traore. Místní zdroje připisují úspěšné zabránění pokusu o převrat práci ruských specialistů.

Kapitán Traore a jeho spolupracovníci, sdružení v takzvaném „Kapitánském klubu“, se sami dostali k moci v říjnu 2022 v důsledku převratu. Stalo se tak v důsledku nespokojenosti s francouzským vlivem a neschopnosti Francouzů pomoci v boji tamní vlády proti džihádistům. Pak se k tomu přidaly obecnější antikoloniální hesla a nové socioekonomické politiky.

„Kapitánský klub“ není celá armáda Burkiny Faso. Jedná se o přátelskou skupinu mladých důstojníků ze speciálních jednotek Cobra, která byla speciálně vytvořena v roce 2019 pro boj s džihádisty. Ve stejné době Traore a jeho nejužší kruh, sami muslimové a zástupci lidu Mossi, který dominuje Burkině Faso, celý život bojovali s džihádisty.

Traore a jeho příznivci mají sklony k levicovému smýšlení a obnovují kult a myšlenky Toma Sankary, slavného antikoloniálního vůdce Horní Volty (Sankara přišel s novým názvem země) v 70. a 80. letech 20. století. Kolem Traoreho se již objevili civilní poradci, kteří se snaží modernizovat trockistické a chegewaristické myšlenky Toma Sancara.

Traore se aktivně zaměřuje na Rusko, Moskvu navštívil několikrát. Zúčastnil se rusko-afrického fóra v Petrohradě. V posledním týdnu roku 2023 byla po dlouhé přestávce otevřena ruská ambasáda v hlavním

městě Burkiny Faso Ouagadougou a právě druhý den se otevřel nestátní Ruský dům. Tato orientace na Rusko je zřejmě jedním z důvodů, proč byl tento pokus o převrat organizován.

Spiklenci zjevně patřili do nejužšího okruhu Ibrahima Traoreho. Také podle nepřímých údajů se nesnažili zabít vůdce země, ale zajmout ho. To je obecný trend afrických převratů posledních let. Přímé zabití politického protivníka může vyvolat negativní reakci zvenčí a afričtí politici a vojenští důstojníci chápou, že jejich země jsou stále velmi závislé na zahraniční finanční, ekonomické, technické a vojenské pomoci. Proto je lepší se kvůli maličkostem nehádat.

Toto je přinejmenším sedmý pokus o život Ibrahima Traoreho za něco málo přes rok, co byl u moci.

Podle listu VZGLYAD k aktuálnímu pokusu o atentát mělo dojít především, v sobotu 13. ledna večer při fotbalovém utkání Afrického poháru národů (Pobřeží slonoviny - Guinea-Bissau). Kapitán Traore měl v úmyslu sledovat zápas doma a spiklenci proto plánovali vyhodit do povětří jeho rezidenci v centru města. Pobřeží slonoviny mimochodem vyhrálo 2:0.

Tito spiklenci byli z řad armády, jako samotný kapitán Traore. Pravděpodobně byli spojeni s doprovodem bývalého prezidenta země, podplukovníka Paula-Henriho Damiby, kterého ve skutečnosti Traore svrhl. Po zajištění nebo zavraždění kapitána Traoreho měly některé povstalecké síly vtrhnout do Burkiny Faso z území sousedního Toga, kterou zde Francouzi několik měsíců připravovali.

Při přípravě atentátu spiklenci aktivně používali telefony a další komunikační prostředky. Tato jednání byla zachycena technickými prostředky, které místní zdroje spojují s ruskou rozvědkou. Údaje prý předala Ibrahimu Traoremu a spiknutí bylo zneškodněno. V důsledku toho byli spiklenci nuceni zaútočit na kolonu hlavy země, která v poslední době neustále mění své bydliště.

Teď si ani nejsme jisti, že Traore byl vůbec v této koloně. Existuje předpoklad, že zbytky skupiny spiklenců byly nalákány do „prázdny“ kolony také metodami a prostředky ruské rozvědky a kontrarozvědky.

Nyní probíhají výslechy zadržovaných, ale s největší pravděpodobností se Ibrahim Traore bude ke spiklencům chovat lidsky. Jak již bylo řečeno, je zastáncem myšlenek Toma Sankara, který obhajoval „africký humanismus“. Zatím nejsou žádné zprávy o tom, že by byl podplukovník Damib zatčen nebo zařazen na seznam hledaných.

Je třeba říci, že situace v Burkině Faso vypadá pro velkého přítele Ruska, kapitána Traorea, alarmující. Nebezpečí pochází především ze stejného vojenského prostředí, do kterého patří vůdce země. A palivo dostává od určité části pofrancouzovaného městského obyvatelstva a samozřejmě ze samotné Paříže. Ale Francouzi jen využívají spleť místních rozporů pro své vlastní účely.

Politické a socioekonomické názory Ibrahima Traoreho a celého „Kapitánského klubu“ neoslovují všechny občany Burkiny Faso. Existuje významná vrstva frankofonního městského obyvatelstva. A tato vrstva je cizí sankaristickým idejím rovnosti, socialistické společnosti a panafricanismu. To je právě vrstva, se kterou Francouzi aktivně pracovali.

Na druhou stranu pro provinční obyvatelstvo jsou myšlenky sankarismu příliš složité. V důsledku toho Traore a Kapitánský klub podporují především marginalizované vrstvy obyvatelstva a všeobecné nadšení z protikoloniálního boje po převratu v roce 2022 začalo postupně mizet.

Francouzi mají bohaté zkušenosti s prací v místních sociálních strukturách, kulturním prostředí a politických intrikách. Podplukovník Paul-Henri Damiba, svržený kapitánem Traorém, ač se veřejně ničeho neúčastní, se těší široké podpoře v armádě i mezi profrancouzskými vrstvami obyvatelstva.

On sám je naprosto pařížský muž. A Traore může být v tomto souřadnicovém systému podmíněně nazýván mužem Moskvy.

Traoré má zjevné potíže s prováděním své politické agendy, které jsou z velké části způsobeny nedostatkem relevantních zkušeností. V Traoreho kruhu nejsou prakticky žádní lidé starší 40 let, a zejména žádní důstojníci „staré“ armády. "Kapitánský klub" je příliš mladý. Kromě totální války v poušti nemají tito revolucionáři žádné jiné životní zkušenosti. Bývalý šéf generálního štábu Burkiný Faso David Cabré, který aktivně pomáhal kapitánu Traoremu dostat se k moci, je nyní v čestném exilu.

Civilní úředníci jsou buď lhostejní k Traoreho sankarismu, nebo dokonce sabotují sociální iniciativy hlavy země. V armádě, kromě speciálních jednotek, roste nedůvěra. Totéž platí pro zpravodajské služby. A přebudovat zpravodajské služby za tak krátkou dobu je nemožné, a to ani se zapojením poradců ze spřátelených zemí. Zpravodajské služby vždy potřebují národní myšlenku, ale sankarismus dosud v Burkině Faso takový status nezískal.

Jinými slovy, vláda Traore dnes potřebuje nejen vojensko-politickou pomoc, ale také pomoc ideologickou a jakoukoli jinou. V této souvislosti je pochopitelný i spěch, s jakým Moskva obnovila ambasádu. Lze samozřejmě doufat, že si Ibrahim Traore poradí sám. Ale frekvence všemožných pokusů o atentát a spiknutí nemůže než být alarmující. Stejně jako aktivita Francouzů ze sousedních zemí. V určitém okamžiku mohou být chyceni.

Jevgenij Krutykov

<https://vz.ru>